

Sygn. akt I CSK 472/06

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa J. G. i in.,

przeciwko Miastu W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 stycznia 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 czerwca 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 12 czerwca 2006 r. Sąd Apelacyjny uwzględnił w części apelację pozwanego i zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego zasądając od pozwanego na rzecz powodów A. S., L. S. oraz J. S. kwotę po 124.427 zł, na rzecz J. G. oraz K. P.-B. kwotę po 373.282 zł, natomiast na rzecz M. W. kwotę 186.614 zł wraz z odsetkami ustawowymi. W pozostałej części powództwo zostało oddalone. Strona pozwana zaskarżyła to rozstrzygnięcie wnosząc skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W paragrafie pierwszym art. 398⁴ k.p.c. ustawodawca skatalogował odrębnie w czterech punktach konstrukcyjne elementy każdej skargi kasacyjnej, a więc cechy istotne (kreatywne) tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, podkreślając zarazem w ten sposób rangę tychże elementów. Skarga kasacyjna powinna zatem zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Brak któregośkolwiek z kreatywnych elementów nie podlega naprawieniu w trybie art. 130 § 1 k.p.c., a więc skarga kasacyjna dotknięta takim nieusuwalnym brakiem podlegała odrzuceniu a limine.

Skarga kasacyjna wniesiona przez pozwanego nie spełnia jednego z tych wymagań, nie wskazuje bowiem czy wyrok Sądu Apelacyjnego jest zaskarżony w całości czy w części (art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c.). Oznaczenie to pełni doniosłą funkcję, wyznacza bowiem granice skargi kasacyjnej, w których Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawę (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Dlatego zakres zaskarżenia musi być precyzyjnie wskazany, nie wystarczy tu odwołanie się do treści wniosków kasacyjnych, czy uzasadnienia skargi kasacyjnej. Skarga powinna być sporządzona tak, aby nie wywoływała żadnych wątpliwości. Stanowisko to znalazło wyraz w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienie z dnia 16 października 1997 r., II CKN 404/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 59, z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151, z dnia 14 grudnia

2004 r. III CK 564/04 niepublikowane, i z dnia 30 sierpnia 2006 r. II CZ 53/06, niepublikowane).

Skarga kasacyjna pozwanego, nie zawierając oznaczenia zakresu zaskarżenia, dotknięta jest zatem nieusuwalnym brakiem, skutkującym jej odrzuceniem zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 k.p.c.